

Gràcies, senyora Abelló

Dissabte passat. Assaig del lliurament dels Premis Nacionals de Cultura. "Nacionals" i de "Cultura" en la mateixa definició, ep. El qui porta el sarau, ves a saber perquè, pregunta si algú dels premiats o dels presents no entén el català. Un, un de tots, diu que ell no l'entén i des d'aquell instant l'assaig es passa a la llengua del país veí. Tot d'una, però, la senyora Abelló, Premi Nacional, alça la mà i diu: "jo no entenc el castellà".

Dissabte passat. Assaig del lliurament dels Premis Nacionals de Cultura. 'Nacionals' i de 'Cultura' en la mateixa definició, ep! El qui porta el sarau, véa a saber per què, demana si cap dels premiats o dels presents no entén el català. Un, un de tots, diu que no l'entén, i des d'aquell instant l'assaig passa a la llengua del país veí. Tot d'una, emperò, la senyora Abelló, Premi Nacional, alça la mà i diu: 'Jo no entenc el castellà'. Sorpresa evident. Estem acostumats a no protestar, a callar com si res, com si la nostra dignitat no fóra important, sinó accessòria. Sorpren, sembla, que algú es comporte, simplement, amb dignitat, sense escarafalls, però també sense deixar-se aixecar la camisa ni assumint el paper de colonitzat sense drets. Potser per això l'assaig continua en espanyol amb la flor i nata de la cultura catalana, com si no hagueren oït la senyora Abelló. Amb un detall afegit: cap dels premiats de la cultura nacional no se suma a la protesta. I malgrat tot, malgrat el silenci i la mala educació evident, aquella dona de cabells blancs i de mirada espujant, la senyora Abelló, poetessa, amb la força i la raó que li dona haver aguantat dècades de misèria i d'opressió torna a dir amb tanta senzillesa com rotunditat: 'He dit que jo no entenien el castellà'. I, ara sí, ara aconsegueix que els organitzadors tornen a parlar com parlen tots els presents a la sala menys un. Em lleve el barret, senyora.

29 octubre 2008

Una notícia de VilaWeb.com
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)